

Benedictio aquæ in Sabbato sancto etiam sine infusione olei sancti fieri non potest in ecclesiis non habentibus fontem baptismalem, quamvis usus sit in hujusmodi ecclesiis talem benedictionem fieri, *Vide verb. Benedictio, art. 5, num. 31.*

Benedictione aquæ, ignis et cæterarum rerum quare utatur Ecclesia, *ib. num. 67.*

Benedictio super populum est actus sollemnis Romano pontifici competens in quacunque orbis terræ parte, episcopis in suis diocesis, et locis earum exemptis, archiepiscopis in suis provinciis, *ib. n. 59.*

Benedictionem impertiri olim non licebat simplicibus sacerdotibus, nunc autem ipsis permittitur in fine missæ, *ib. n. 40.*

Quomodo sacerdos in fine missæ benedicere debeat si adsit episcopus diocesis ubi celebrat, *ib. n. 41.*

Quid si adsit alterius diocesis episcopus, *ib. n. 42.*

Ante benedictionem, quæ datur in fine missæ ab ecclesia discedens, concilii Agathensis iudicio habetur ac si missæ non interfuisset, *ib. n. 43.*

Quonam ritu danda sit a regularibus benedictio auctoritate pontificis cum indulgentia plenaria, *ib. n. 44 et seqq.*

Trina benedictio si quidem ab episcopis et archiepiscopis duntaxat dari potest in locis sibi subjectis, *ib. n. 45.*

Benedictionem cum indulgentia plenaria in articulo mortis impertiendi facultas conceditur omnibus episcopis et ordinariis locorum, *ib. n. 46.*

Quanam formula utendum sit pro benedictione animalium in festo sancti Antonii abbatis, *ib. n. 59.*

Dari potest benedictio cum sanctissima cruce, sive cum reliquiis sanctorum, et sacris imaginibus, *ib. n. 53 et seqq.*

Benedictio post communionem danda est fidelibus postquam sacerdos reposuit pyxidem clausitque in tabernaculo, *ib. n. 56.*

Monialibus non est danda benedictio cum pyxide ex fenestralia, sed dari eis debet benedictio consueta manu tantum dextera, etiamsi sacramentum sit præsens, *ib. n. 57.*

Traditur formula pro benedictione contra mures, iocustas, brucos, et vermes noxios, *ib. n. 61.*

BENEFICIUM (I, 1061).

BENEFICIUM QUOAD EJUS ESSE ET DIVISIONEM.

Beneficium ut sic seu genericè captum quid sit. *Vide verb. Beneficium, art. 1, n. 1.*

Beneficium genericè captum dividitur in beneficium propriè et strictè sumptum, in privilegium, et rescriptum, et quid sint, *ib. n. 2 ad 5.*

Beneficium ecclesiasticum, de quo hic per se agendum quid sit, et quæ expostulet requisita, *ib. n. 6 ad 14.*

Origo beneficiorum ecclesiasticorum, et definitio secundum theologos, *ib. n. 45 et 65.*

Num perpetuitas sit de essentia beneficii, *ib. num. 50.*

Beneficia ecclesiastica dividuntur: Primo, ratione diversi status hominum in regularia, et in sæcularia, et quæ sint, *ib. num. 15 ad 18 et 64.*

Secundo, ratione annexæ curæ animarum, administrationis, et aliorum jurium dividuntur in beneficia curata, et non curata, et quæ sint, *ib. num. 19 ad 21 et num. 57 et seqq.*

Beneficia curata sunt duplicis generis, scilicet alia, quæ habent curam animarum in foro externo, seu contentioso, et alia quæ habent curam animarum in foro interno, seu animæ, et quæ sint, *ib. num. 22 et 25.*

Rursus beneficia ecclesiastica alia sunt duplicia, et alia simplicia. Duplicia quæ sint. Inter quæ re-

ponuntur dignitas personatus, et officium, ac quid sint, *ib. num. 25 ad 28.*

Plerumque neque canonicatus veniunt nomine beneficiorum simplicium, et hæc quæ sint, *ib. n. 29 et 30.*

Beneficia ecclesiastica adhuc dividuntur in electiva, in patronata, et in collativa, et quæ sint, *ib. n. 31 ad 34.*

Insuper beneficia alia sunt manualia, et alia non manualia, seu titularia, et quæ sint, *ib. num. 35 ad 37.*

Uterius beneficium aliud vocatur canonicatus, et aliud vicaria perpetua, et quid sint, *ib. num. 38 et 39.*

Denique aliud dicitur commenda, aliud præstimonium, et aliud quandoque pensio, *ib. num. 40 ad 42.*

Beneficia inspecto officio alia sunt majora, alia minor, et quænam ea sint. *Vide ib. num. 52 et 53.*

Dividuntur beneficia inspectis personis conferentium in reservata et affecta, ac in non reservata, *ib. num. 60 et 61.*

Beneficiorum divisiones cumulatæ. *Vide ib. num. 57 ad 61.*

Quænam proprie dicantur beneficia electiva, *ib. num. 62.*

Improprie autem quænam sint, *ib. num. 63.*

Beneficia divisa in regularia et sæcularia quomodo ad utram pertinere classem dignoscantur. *Vide ib. num. 64.*

Pensiones concessæ ministris Ecclesiæ non sunt beneficia, *ib. num. 67.*

BENEFICIA QUOMODO ERIGENDA.

Beneficia ecclesiastica debent erigi cum auctoritate expressa episcopi, aliter non sunt beneficia, nec juspatronatus acquiritur. *Vide verb. Beneficia, art. 2, num. 1 et 2.*

Explicatur num. 1 auctor., *ib. num. 50.*

Beneficia ante approbationem episcopi possunt concedi per laicum per modum simplicis deputationis sacerdotis, et absque eadem capellanæ censentur laicales, neque ad canonicam erectionem beneficii ecclesiastici sufficit auctoritas prelati inferioris, *ib. num. 3 ad 5.*

Beneficia ecclesiastica erigi debent in ecclesia ad certum altare sub invocatione alicujus sancti sub onere præstandi ibi aliquod officium spirituale, et cum congrua dote, de cujus congruentia iudicium ad episcopum atinet ratione habitæ beneficii, etc., *ib. num. 6 ad 8.*

Dotem debet fundator beneficii, ad hoc ut habeat legitimum juspatronatus, assignare de propriis bonis liberis, *ib. num. 9 ad 11.*

Auctor num. 11 declaratur, *ib. n. 52 et seqq.*

Beneficii fundator potest in limine foundationis adjicere quascunque qualitates, leges, et conditiones sibi benevisas etiam juri communi contrarias, debentque plene observari, *ib. num. 12 ad 15.*

Si in foundatione beneficii sit cautum, quod possit conferri etiam non habentibus ætatem a jure communi præscriptam, talis dispositio est observanda, *ib. num. 16.*

Patronus hæres, seu fundatoris successor non potest neque cum consensu episcopi alterare, seu mutare leges, conditiones, seu qualitates in limine foundationis a fundatore appositæ, licet juri communi contrarias, *ib. num. 17 et 18.*

Imo neque ipse fundator etiam de consensu episcopi potest mutare leges et conditiones a se in foundatione positas, et ab ordinario acceptatas, si talis mutatio esset in præjudicium ecclesiæ, vel tertii, *ib. num. 19.*

Episcopus neque de consensu et positiva voluntate hæredis, seu patroni potest in erectione capellanæ seu beneficii simplicis injungere onus

residentiæ, quod testator non injunxit, nec addere, quod beneficiatus, sive capellanus pro tempore per se ipsum missas celebret, aut aliter testatoris voluntatem immutare. *Vide verb. Beneficia, art. 2, num. 29 et 30.*

Item episcopus etiam de consensu patroni non potest reducere, et moderari missas in limine foundationis beneficii impositas, quamvis redditus beneficii ob temporum injuriam sint diminuti, nisi sit ei concessum in ipsa beneficii erectione, *ib. num. 22 et 25.*

Ut sustineantur conditiones juri contrariæ in limine foundationis beneficiorum appositæ, requiritur omnino expressa et specialis ordinarii approbatio, *ib. num. 36.*

Et quando eadem conditiones dicantur tacite ab ordinario approbatæ, *ib. num. 37.*

Num fundator adjicere ex intervallo possit conditiones juri contrarias beneficio ecclesiastico erecto, *ib. num. 38 et seqq.*

An possit fundator, vel hæres adjicere ex intervallo conditiones juri non contrarias beneficio erecto, *ib. num. 40.*

BENEFICIA QUOMODO ET QUANDO CONFERENDA.

Beneficia ecclesiastica tribus potissimum modis qui referuntur, conferuntur, videlicet per electionem, præsentationem et liberam collationem; et ad hos alii, qui assignantur, reducuntur. *Vide verb. Beneficium, art. 3, num. 1 ad 5, et num. 111 et seqq. et num. 117.*

Tribus etiam potissimum modis summus pontifex beneficia ecclesiastica conferre solet, nimirum jure præventionis, concursus et devolutionis, atque discutuntur, *ib. num. 6 ad 12.*

Beneficia ecclesiastica debent conferri, seu providi canonice, scilicet juxta præscriptum sacrorum canonum, et observanda est forma a jure communi, vel legitima consuetudine, statuto vel foundatione præscripta, *ib. num. 13 et 14.*

Sex propterea ad validam beneficiorum collationem seu provisionem requiruntur et assignantur, *ib. num. 15 ad 20.*

Beneficia curata debent necessario conferri ad præscriptum concilii Tridentini et per concursum coram episcopo, vel ejus vicario, et saltem tribus examinatoribus synodalibus habendum. *Vide ib. num. 21 et 22.*

Tales examinatores, qui non possunt esse minores quam tres, debent esse electi in ultima synodo, vel si in aliis electi, saltem in ultima confirmati, et præsto juramento juxta Tridentinum concilium; aliter concursus erit nullus, ut etiam est nullus, si insimul non interveniant examinatores synodales, *ib. num. 25 ad 25.*

Non licet episcopo auctoritate ordinaria sibi assumere examinatores non synodales, qui suppleant etiam in casu non existentium examinatorum synodalium numero sufficientium ad concursus faciendos, nec potest in locum demortuorum alios subrogare usque ad novam synodum, *ib. num. 26 et 27.*

Provisi tamen de parochialibus, non servata forma concilii, ex eo quod ob varias difficultates non potuissent agi synodus, nec deputari examinatores synodales, non sunt removendi, *ib. num. 28.*

Beneficia curata debent conferri per viam concursus, etiamsi cura ecclesiæ, vel episcopo incumbere dicatur, et etiamsi sint juspatronatus ecclesiastici, ac ad concursum admitti debent tam nominati a patronis, quam alii, *ib. num. 29 ad 31.*

Dispositio concilii Tridentini de habendo concursu procedit, nedum in rectoris de juspatronatus ecclesiastico, verum etiam in vicariis perpetuis, quando in vicarium est translata totalis cura; secus vero si solum exercitium; et hæc enucleantur, *ib. sub num. 32 ad 34.*

Etiam beneficium parochiale juspatronatus laicalis conferitur per concursum inter plures præsen-

tatos, si ipsi habeant æquales voces, imo et parochialia juspatronatus laicorum ad episcopum devoluta, ut etiam theologalis et pœnitentiaria, *ib. num. 55 ad 57.*

Sine concursu conferuntur vicariæ perpetuæ parochialium unitarum, seu incorporatarum aliis ecclesiis, monasteriis, beneficiis, collegiis, vel locis piis, in quibus non proprie parochus, sed vicarius ponendus est, et alia plura, quæ recensentur, itidem absque concursu conferuntur, *ib. num. 58 ad 54.*

Beneficia quæcunque ecclesiastica conferri solum possunt ab inferioribus papa, quando sunt vere vacantia; et si conferantur vel promittantur ante vacationem etiam a patronis, eorum collatio seu promissio est nulla, ac scienter obtinens deponendus est, *ib. num. 55 et 56.*

Licet beneficia solum, quando sunt vacantia, possint conferri ab inferioribus papa, is tamen ratione suæ plenariæ potestatis potest jus tribuere etiam in beneficiis vacaturis, coadjutoriis, et etiam simplicibus expectativis; hæcque absque speciali et expressa derogatione concilii Tridentini, *ib. num. 57 ad 60.*

Beneficia omnia vacantia etiam in quibuslibet cathedralibus, et aliis ecclesiis ab episcopo, ad quem collatio spectat, sunt conferenda intra sex menses, quibus elapsis, de episcopo ad capitulum, et e converso, et demum ad proximum superiorem collatio devolvitur, *ib. num. 61.*

Sic etiam parochialium provisio intra sex menses faciendæ est, quando earum collatio ad illum spectat, intra quatuor vero, quando ad papam, ac menses currere incipiunt a die scientiæ vacationis, *ib. num. 62 ad 65.*

Prefata vacationis notitia præsumenda est in ordinario, ita ut menses incipiant currere ab eo tempore, quo scire potuit, vel debuit, et computari debent juxta Kalendarium, secundum quod occurrunt, et jacent per totum circulum anni, *ib. num. 66 ad 68.*

Præsentatio ad beneficium juspatronatus laicorum fieri debet intra quatuor menses, quo elapso patroni auctoritas expirat, *ib. num. 69 et 70.*

Non præjudicat tamen dictum quadrimestre pupillo, quin eidem ob non petitam in tempore dispensationem competat restitutio in integrum, *ib. num. 71.*

Patronus ecclesiasticus de jure habet semestre ad præsentandum, ut etiam locus pius; si tamen prima die v. g. semestris aliquem præsentet, non potest deinde semestri adhuc durante alium præsentare, et eo minus post, *ib. num. 72 ad 75.*

Si agatur de juspatronatus misto laicorum et ecclesiasticorum, tunc præsentatio fieri potest ab omnibus patronis intra semestre, et ita, quod patroni uti laici intra quadrimestre ante episcopi institutionem possint variare, *ib. num. 76 ad 81.*

Tempus ad præsentandum non currit patronis, nisi a die scientiæ vacationis, *ib. num. 82 ad 85.*

Si intra tempus sex, vel quatuor respective mensium beneficia non conferantur, vel præsententur, collatio devolvitur gradatim ad superiorem, et dantur sex menses ad conferendum a tempore scientiæ, *ib. num. 86 ad 88.*

Metropolitanus conferre non potest jure devoluto, nisi omnes inferiores collatores ultra sex menses neglexerint; papa autem, lapsa primo semestri, *ib. num. 89 et 90.*

Si papa beneficia vacantia in curia non conferat infra mensem a die vacationis, illi, ad quos collatio pertinebat, poterunt illa conferre, ac si nulla nunquam reservatio ea exstisset, in cæteris autem nullum est papæ præfinitum tempus, *ib. num. 91 et 92.*

In exemptis immediate papæ subjectis, devolutio fit immediate ad papam, vel legatum de latere, *ib. num. 95.*

In beneficiis, quorum collatio jure proprio pertinet ad episcopum, eo negligente, intra tempus debitum potestas conferendi devolvitur ad capitulum cathedralis, hisque negligentibus devolvitur ad metropolitum. Vide *verb.* Beneficium, *art.* 3, *num.* 94 et 95.

Quod si autem collatio beneficii pertinet ad episcopum jure speciali, v. g. ex delegatione, privilegio, aut devolutione, tunc episcopo negligente jus conferendi, non ad capitulum, sed immediate ad metropolitanum devolvitur, et immediate ad papam, si episcopus sit exemptus, *ibid.* *num.* 96 et 97.

Devolutio ad immediate superiorem fit etiam in episcopatibus, archiepiscopatibus et abbatibus, seu praelaturis regularibus, si illi, ad quos spectat electio, negligant eligere intra tres menses; secus autem si per impotentiam juris, vel facti, etiam culpa contingentem, *ibid.* *num.* 98 ad 101.

Iusto impedimento cessante omnis electio, seu collatio, quæ fit post lapsum tempus a jure præscriptum, est nulla, nisi de patientia, seu misericordia toleretur, *ibid.* *num.* 102 et 103.

Potest superior elapso tempore maxime in beneficiis patronatus gratiam facere patronis, et tempus ad præsentandum prorogare, non tamen ultra sex menses, *ibid.* *num.* 104 et 105.

In parochialibus ecclesiis de jurepatronatus tenetur episcopus infra duos menses instituere illos, qui ad eas promoti fuerunt, *ibid.* *num.* 106.

Eveniente vacatione parochialis, potest episcopus intra quatuor, vel sex menses respective a die vacationis apponere edictum pro concursu, at non cum majori termino viginti dierum, *ibid.* *num.* 107 et 108.

Tempus decem vel viginti dierum ad nominandum idoneos clericos coram deputatis examinativis præfixum non currit a die habitæ notitiæ vacationis ecclesiæ, sed potest ab episcopo quodcumque assignari, *ibid.* *num.* 109.

Debet tamen episcopus statim ac occurrerit alicujus parochialis ecclesiæ vacatio deputare, si opus fuerit, pro ejus regimine aliquem idoneum vicarium, æconomum, *ibid.* *num.* 110.

Sola collatio in forma gratiosa consummat oræcodentem vacationem, *ibid.* *num.* 116.

De bullis novæ provisionis, *ibid.* *num.* 118.

BENEFICIA A QUIBUS CONFERENDA, VEL NON.

Triplici jure conferri possunt beneficia, plenario scilicet, delegato, et ordinario. Vide *verb.* Beneficia, *art.* 4, *num.* 84 et seqq.

Summus pontifex habet plenariam potestatem conferendi omnia beneficia ecclesiastica totius mundi, eaque primitus solus conferebat; at dilatata ecclesia dedit episcopis, reservata sibi tamen majori et superiori potestate etiam quoad prævenire, et cum ordinario concurrere. Vide *ibid.* *num.* 1 ad 4 et *num.* 85 et seqq.

Imo papa concurrente cum aliis collatoribus potest conferre beneficia in omnibus mensibus, ejusque provisio in dubio semper est præferenda, ubi non constet de anteriore provisione ordinarii: hocce per plura magis ac magis exponitur, *ibid.* *num.* 5, ad 9.

Quonam modo dignosci possit summum pontificem contulisse beneficium jure præventionis, non vero jure reservationis, *ibid.* *num.* 89.

Papa retinet potestatem conferendi beneficia jure præventionis in locis etiam ubi vigent concordata, *ibid.* *num.* 90.

In concursu collationis a papa factæ jure præventionis cum collatione ordinarii, prior in tempore est præferendus, et quomodo judicandum, si eadem die collatio, et præsentatio facta sit, *ibid.* *num.* 19 et seqq.

Legatus a latere potest conferre beneficia, quæ in sua provincia vacant tempore suæ legationis, etiam patroni ecclesiastici; et de jure communi concurrunt ibi cum quolibet ordinario in collatione

beneficiorum, ita ut inter ipsos simul et papam locus sit præventioni, *ibid.* *num.* 10 ad 12.

Insuper potest reservare suæ collationi beneficia vacatura, quæ cæterquin potest conferre vacantia, idque tamen expirat finita legatione, et una pendente reservatione aliam in eadem ecclesia, vel respectu ejusdem collatoris non faciat, *ibid.* *num.* 13, 14, ac *art.* 8, *num.* 45.

Quinimo potest etiam conferre beneficia ad sedem apostolicam devoluta, et a fortiori si ad episcopum. Vide *ibid.* *num.* 15 et 16.

Dato quod idem beneficium sit collatum a legato a latere et ab episcopo, et nesciatur quæ collatio prius facta fuerit, si neuter adhuc possideat, erit præferendus provisorius a legato, qui et potest conferre beneficia suæ provincie, cuique etiam existenti extra, *ibid.* *num.* 17 et 18.

Cardinales titulares habent jus conferendi beneficia in Ecclesia sui tituli, *ibid.* *num.* 19.

Nuntius apostolicus vigore suarum facultatum potest conferre quæcumque beneficia etiam reservata, dummodo non excedant valorem ducatorum viginti quatuor. De jure autem communi etiam cum potestate legati a latere missus non potest conferre beneficia in sua provincia, sicuti possunt legati a latere cardinales, *ibid.* *num.* 20 ad 29.

Inter Ordinarios beneficiorum collatores papa, ejusque legato inferiores prior est episcopus, cujus nomine veniunt archiepiscopi, etc., *ibid.* *num.* 30.

Episcopus in propria diocesi confert etiam beneficia ibi fundata ab episcopo alterius diocesis, et episcopo ædificatori competit solum juspatronatus respectu ecclesiæ a se ædificatæ, *ibid.* *num.* 31 ad 35.

Episcopus potest cuilibet facere collationem de beneficio permutato, quando ad eum spectat collatio ejusdem beneficii, et conferre beneficia vacantia mensibus reservatis tempore vacantis sedis apostolicæ, et etiam vacantia in curia, si papa ipsa non conferat infra mensem a die vacationis, *ibid.* *num.* 34 ad 36.

Capitulum cathedralis, episcopo negligente, potest conferre beneficia ad hujus collationem spectantia, *ibid.* *num.* 37.

Quando collatio beneficii communiter pertinet ad episcopum, et capitulum, mortuo episcopo, vel effecto inhabili, potest illud conferre capitulum, et e converso, *ibid.* *num.* 38 et 39.

Capitulum, sede episcopali vacante, potest confirmare electiones ad beneficia celebratas, vel eas justa exigente causa infirmare, præsentatos a patronis ad beneficia instituere et resignationes beneficiorum recipere factas ex necessaria causa, *ibid.* *num.* 40 ad 42.

Insuper, sede vacante, potest recipere, atque auctorizare resignationes beneficiorum, quando horum collatio spectat ad solum capitulum, vel ad episcopum et capitulum simul, *ibid.* *num.* 43.

Vicarius generalis, seu officialis episcopi per commissionem officii sibi generaliter factam potest præsentatos a patronis instituere in beneficiis, in generali tamen vicariatus commissione non venit potestas conferendi beneficia, *ibid.* *num.* 44, 45.

Data vicario generali speciali facultate conferendi beneficia, potest conferre etiam ea beneficia, quæ jure devoluta ad episcopum pertinent, etiam curata, *ibid.* *num.* 46 et 47.

Beneficia conferre non possunt laici, et collatio ex speciali privilegio concessa imperatori, regibus, etc., reputatur apostolica, *ibid.* *num.* 48 ad 50.

Legati a latere varia beneficia conferre non possunt. Primo et secundo conferre non possunt ecclesias cathedrales, vel regulares, aut collegiatas, et beneficia per papam suæ collationi specialiter vel generaliter reservata, *ibid.* *num.* 51 ad 55.

Tertio et quarto, beneficia, quæ ad episcopi collationem spectant jure speciali seu delegato, et

quæ jurispatronatus laicalis; imo de his neque papam libere disponere expedit. Vide *verb.* Beneficia, *art.* 4, *num.* 54 ad 58.

Quinto et sexto, legati non possunt conferre beneficia litigiosa, nec admittere resignationem beneficii ad favorem certæ personæ, *ib.* *n.* 59, 60.

Episcopi conferre non possunt, primo et secundo beneficia ecclesiarum cathedralium, et collegiatarum electiva, ac idem dicendum de abbatibus et beneficiis jurispatronatus sine patroni consensu, *ibid.* *num.* 61 ad 65.

Tertio et quarto, durante lite inter episcopos et patronos non possunt conferre beneficium, ut nec etiam lite pendente inter patronum et præsentatum, vel inter ipsos præsentatos, *ib.* *n.* 64 et 65.

Quinto et sexto, non possunt episcopi beneficium conferre colliganti, et vacantia ob non factam publicationem resignationis, *ib.* *n.* 66, 67.

Septimo et octavo, beneficia, quando collatio est devoluta per lapsum sex mensium, vel reservata sunt sedi apostolicæ, *ib.* *n.* 68 et 69.

Nono et decimo, non possunt soli conferre beneficia, quæ sunt simultaneæ collationis cum capitulo, nec admittere resignationem beneficii ad favorem certæ personæ, *ib.* *n.* 70 et 71.

Capitulum, sede episcopali vacante, primo et secundo, non potest conferre beneficia libera, quorum collatio ad solum episcopum pertinet; nec præsentare ad beneficia, quando jus præsentandi pertinet ad solum episcopum, dum vivit, *ibid.* *n.* 72 et 75.

Tertio non potest capitulum libere ac simpliciter loquendo in favorem resignantis recipere resignationem beneficiorum spectantium ad collationem solius episcopi, *ibid.* *a num.* 74 ad 76.

Vicarius generalis episcopi, primo et secundo, non potest vigore sui officii sibi generaliter concessi conferre beneficia, quorum collatio pertinet ad episcopum; nec sine speciali commissione saltem in litteris vicariatus expressa recipere resignationes beneficiorum, *ib.* *a num.* 77 ad 79.

Beneficia conferri non possunt a schismaticis, excommunicatis non toleratis et suspensis, *ibid.* *n.* 80 ad 85.

Quinam beneficia conferant indultario jure, *ibid.* *num.* 97 et 98.

Quinam conferant jure ordinario, *ibid.* *num.* 99 et seqq.

BENEFICIA ECCLESIASTICA QUIBUS CONFERENDA, VEL NON.

Beneficia ecclesiastica conferenda sunt habentibus qualitates a jure et a Tridentino requisitas, primo, scilicet, ut promovendus ad praelaturas et beneficia ecclesiastica sit ex legitimo matrimonio procreatus. Vide *verb.* Beneficia, *art.* 5, *num.* 1 et 2.

Secundo, ut eligendus sit clericus, id est saltem prima tonsura initiatus, nisi papa dispensaret, aut electio fiat ex instinctu Spiritus sancti, *ib.* *n.* 3 ad 6, et *num.* 105 et seqq.

Tertio et quarto, ut eligendus sit legitime ætatis a sacris canonibus præscriptæ, et in statu cælibatus, *ib.* *num.* 7 ad 10.

Quinto, ut eligendus habeat saltem tantam scientiam et peritiam, quanta sufficit pro exsequendo officio, ad quod eligitur, aliaque requisitæ qualitates infra patefient, *ibid.* *num.* 11 et 12.

Antiquitus illegitimi non arcebantur a beneficiis, et quando arceri cœperint, et quales illegitimi, et qua de causa, *ib.* *num.* 101 et seqq.

Possunt hodie quoque illegitimi ordines minores, et beneficia, quibus non imminet cura animarum, habere ex episcopi dispensatione, *ibid.* *num.* 104.

In beneficio de jurepatronus licet patronis præ-

sentare laicum sub conditione: dummodo clericatus intra tempus datum ad præsentandum superveniat *ibid.* *num.* 108.

An valida sit collatio beneficii facta cum clausula: Si quam primum ad clericatum fuerit assumptus, *ib.* *num.* 109 et seqq.

Ex quonam tempore certa ætas præfinita in Ecclesia fuerit ad beneficia ecclesiastica assequenda, *ib.* *num.* 111 et seqq.

Beneficia ecclesiastica non nisi dignis et idoneis sunt conferenda sub pœna peccati et restitutionis, tum respectu procurantium, tum conferentium et cooperantium, *ib.* *num.* 113 ad 116.

Imo peccant etiam mortaliter eligentes, seu promoventes ad beneficia ecclesiastica præsertim curata minus dignum, relicto digniore, *ib.* *n.* 117 ad 127.

Conferre personis dignis, omissis dignioribus, beneficia simplicia, et non curata, non est peccatum mortale, *ib.* *num.* 128 ad 130.

Ad beneficia patrimonialia, seu de jurepatronatus possunt eligi illi, qui sunt vocati, dummodo sint idonei, quamvis alii meliores, sed extranei reperiuntur, *ibid.* *num.* 131.

Cum patronus laicus præsentat clericum dignum ad beneficium etiam curatum, tenetur episcopus eum instituere, licet judicet aliquem alium fore digniorem; imo præferendus est præsentatus a pluribus in discordia patronorum, dummodo sit idoneus et dignus, licet alius præsentatus sit dignior, *ib.* *num.* 132 et 135.

Patronus laicus non tenetur præsentare ad parochialem sui jurispatronatus semper digniorem, sed sufficit, quod præsentet dignum, seu idoneum, *ib.* *num.* 134 et 135.

Eligendus non semper debet esse simpliciter melior, sed melior quoad regimen Ecclesiæ, *ibid.* *a num.* 136 ad 139.

Pro beneficiis assequendis quis censeatur indignus, dignus, et dignior, *ibid.* *num.* 140 ad 142.

Adducuntur præcipuæ qualitates, propter quas potest aliquis cæteris paribus censeri dignior, ut alteri præferatur, *ib.* *num.* 143 ad 164 et *num.* 116 et seqq.

Fuse declaratur, qui sint inhabiles, et incapaces ad beneficia ecclesiastica, *ibid.* *num.* 63 ad 90, et *num.* 121.

Probata qualitate sororia inter duas ecclesias, illegitimus assequi haud potest beneficium in una ecclesia sororia, si ejus pater beneficium habeat in altera ecclesia sororia, *ibid.* *num.* 129.

Beneficia regularia regularibus, sæcularia sæcularibus conferenda, *ib.* *num.* 123.

Beneficia quadragenaria possessione fiunt regularia, et e contra, *num.* 124.

Beneficia sacerdotalia sacerdotibus actu conferenda, *num.* 125.

An valeat beneficii collatio facta ab episcopo putativa, *ibid.* *num.* 126.

BENEFICIA QUOAD PLURALITATEM ET INCOMPATIBILITATEM.

Incompatibilitas beneficiorum triplici ex capite oritur. Vide *verb.* Beneficia, *art.* 6, *n.* 72 et seqq.

Quinam de incompatibilitate beneficiorum plene loquatur. Vide *ib.* *num.* 75 et 76.

Pluralitas beneficiorum est prohibita eidem personæ cujusvis dignitatis, etiamsi cardinalatus honore fulgeat: ac ex duplici capite est generatim incompatibilis, *ibid.* *num.* 1 ad 6.

Retinens sine justa dispensatione plura beneficia, quorum unum sufficiat ad sui honestam sustentationem, peccat mortaliter, et est in statu damnationis æternæ, ac variæ excusationes, et prætextus diluuntur, *ibid.* *num.* 7 ad 20.

Quodnam beneficium in specie debeat censeri